Österreich (Wien), 1452

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1795
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek

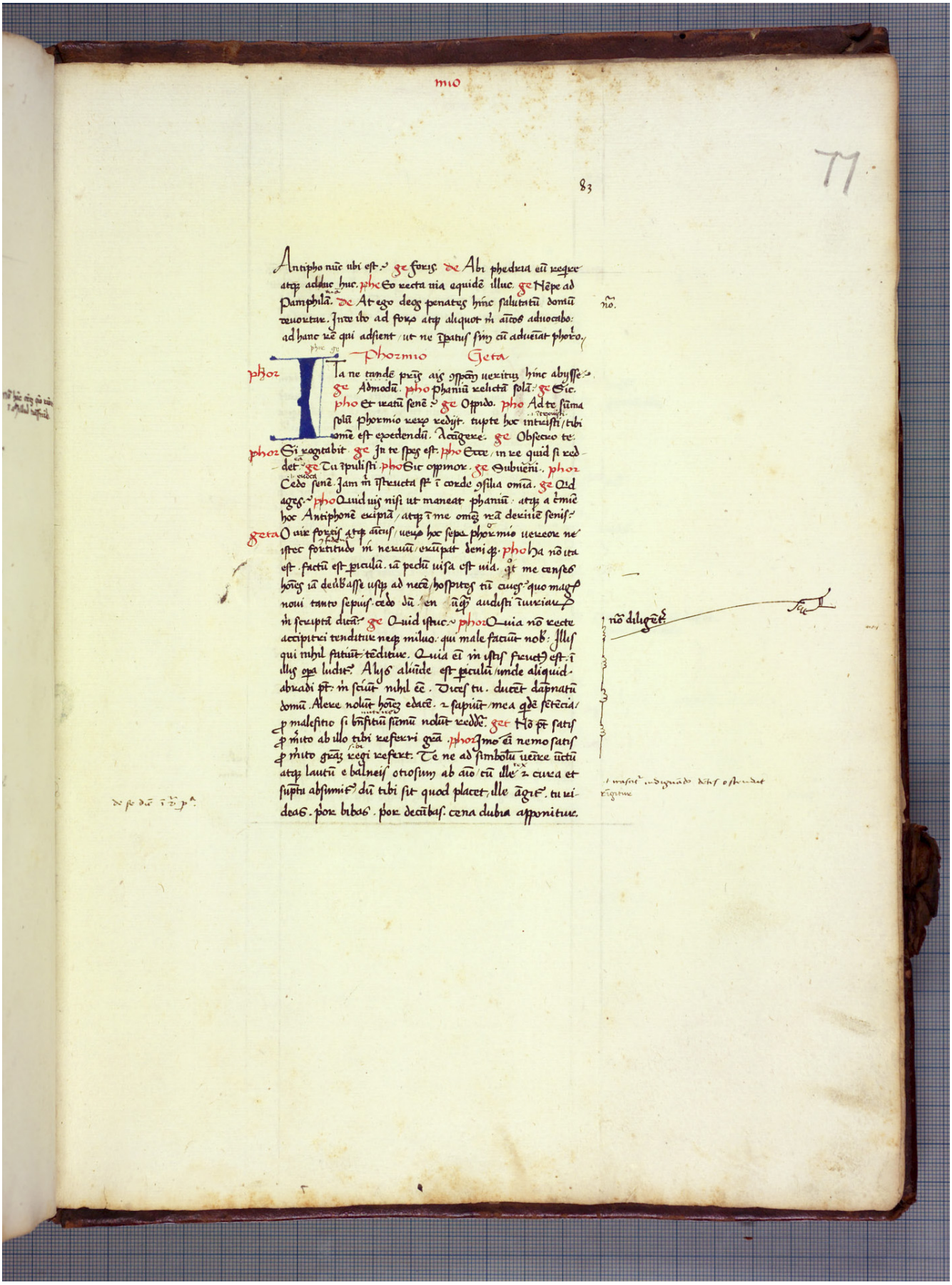

mio

77.

83

Antipho nūc ubi est. ge foris. de Abi phedria eū reque atq; adduc huc. phe Eo recta uia aquidē illuc. ge Nepe ad Pamphilā. de At ego deos penatesq; hinc salutatū domū reuortar. Inde ito ad forū atq; aliquot ī aītos aduocabo: ad hanc rē qui adsient / ut ne ipatus sim cū aduerat phormo.

Phormio Geta

phor Ita ne tandē preīs aīs ossibꝰ uexitus hinc abysse. ge Admodū. pho phanium relictū solū. ge Sic. pho Et uratū senē. ge Optimo. pho Ad te ſtima solū phormio rectꝰ redyt. tuptę hoc intristi / tibi omē est exordendū. Aggredere. ge Obsecro te. phor Si rogitabit. ge In te spes est. pho Ecce / in re quid si red det. ge Tu ipulisti. pho Sic opmor. ge Subuenī. phor Cedo senē. Jam ī ſtructa ſt ī corde ysilia omīa. ge Qd agis. pho Quid uis nisi ut maneat phanium. atq; a tmē hoc Antiphonē excipā / atq; ī me omēz rē deriuē senis. geta O aue fortis atq; audax / uerꝰ hoc sepe phormio uereor ne istec fortitudo ī nexiū / excūpat deniq;. pho Ha nō ita est. factū est piculū. nā pectū uisa est uia. Jt me censeo hoīes ū deūbasse usq; ad necē / hospites tū augis quo magis noui tanto sepius. credo dū / en ūgt audusti iuuiam ī scriptā dicā. ge Quid istuc. phor Quia nō recte accipitrei tenditue neq; miluo. qui male facūt nob. Illis qui nihil futuū tēditue. Quia eī ī istis freuet est ī illis opa ludit. Alys aliūde est piculū / unde aliquid abradi pt. ī scīt nihil ē. Dicis tu. ducet dapnatū domū. Alere nolūt hoīes edacē. ꝛ supiūt / mea gdē sententia / p maleficio si bñficiū siemū nolūt reddē. ge Hō pt satis p muto ab illo tibi referri grā. phor Imo eī nemo satis p muto grās regi referet. Tē ne ad simbolū uenire uctū atq; lautū e balneis otiosum ab aio cū ille ꝛ cura et supbu absumit. dū tibi sit quod placet / ille āgit. tu uideas. por libas. por decūbas. cena dubia apponitue.

nō.

nō diligēt

de se dē ī ūp.